

Υπόθεση C-189/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

26 Φεβρουαρίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

22 Νοεμβρίου 2018

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα:

Spenner GmbH & Co. KG

Καθής και αναιρεσίβλητη:

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αντίγραφο

Bundesverwaltungsgericht

ΔΙΑΤΑΞΗ

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

Στη διοικητική διαφορά μεταξύ

Spenner GmbH & Co. KG,

[παραλειπόμενα] 59597 Erwitte,

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα,

[παραλειπόμενα]

κ α τ ά

της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

[παραλειπόμενα] 14193 Βερολίνο,

Καθής και αναιρεσίβλητη,

[πρωτ. σελ. 2]

[παραλειπόμενα]

Το έβδομο τμήμα του Bundesverwaltungsgericht (ομοσπονδιακού διοικητικού δικαστηρίου, Γερμανία)

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 7ης Νοεμβρίου 2018

[παραλειπόμενα]

αποφάσισε στις 22 Νοεμβρίου 2018:

Η διαδικασία ενώπιον του Bundesverwaltungsgericht αναστέλλεται.

Υποβάλλεται αίτηση προς το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Προϋποθέτει το άρθρο 9, παράγραφος 9, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ότι η σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας μιας κατεστημένης εγκαταστάσεως επέρχεται εντός της περιόδου αναφοράς που έχει προσδιοριστεί από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως;

2. Στην περίπτωση σημαντικών επεκτάσεων της παραγωγικής ικανότητας, έχει το άρθρο 9, παράγραφος 9, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1, την έννοια ότι κατά τον προσδιορισμό των ιστορικών επιπέδων δραστηριότητας της περιόδου αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2009 έως την 31η Δεκεμβρίου 2010 πρέπει να μην συνυπολογίζονται τα ιστορικά επίπεδα αναφοράς της πρόσθετης παραγωγικής ικανότητας, (ακόμη και) όταν η σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας έχει λάβει χώρα κατά την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως την 31η Δεκεμβρίου 2008;

3. α) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ την έννοια ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους πρέπει να προσδιορίσει η ίδια την

περίοδο αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως την 31η Δεκεμβρίου 2018 ή από την 1η Ιανουαρίου 2009 έως την 31η Δεκεμβρίου 2010 ή επιτρέπεται στο κράτος μέλος να παράσχει στον φορέα εκμετάλλευσης το δικαίωμα να επιλέξει την περίοδο αναφοράς; [**πρωτ. σελ. 3**]

β) Σε περίπτωση που επιτρέπεται στο κράτος μέλος να παράσχει στον φορέα εκμετάλλευσης δικαίωμα επιλογής:

Πρέπει το κράτος μέλος να λάβει υπόψη την περίοδο αναφοράς που ενδεχομένως οδηγεί στα υψηλότερα ιστορικά επίπεδα δραστηριότητας, ακόμη και όταν, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να επιλέξει ελεύθερα μεταξύ των περιόδων αναφοράς και έχει αποφασίσει να επιλέξει μια περίοδο αναφοράς με χαμηλότερα ιστορικά επίπεδα δραστηριότητας;

4. Έχει η απόφαση (ΕΕ) 2017/126 της Επιτροπής, της 24ης Ιανουαρίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/448/ΕΕ όσον αφορά τον καθορισμό ενιαίου διατομεακού διορθωτικού συντελεστή σύμφωνα με το άρθρο 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, την έννοια ότι, στην περίπτωση κατανομών προ της 1ης Μαρτίου 2017, ο διατομεακός διορθωτικός συντελεστής πρέπει να εφαρμόζεται για τα έτη 2013 έως 2020 κατά το άρθρο 4 και το παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως 2013/448/ΕΕ ως αυτά είχαν αρχικώς, στη δε περίπτωση πρόσθετων δικαιωμάτων εκπομπών που χορηγούνται βάσει δικαστικής αποφάσεως μετά την 28η Φεβρουαρίου 2017 ότι εφαρμόζεται στο σύνολο των πρόσθετων δικαιωμάτων για τα έτη 2013 έως 2020 ή μόνον ως προς τη χορήγηση πρόσθετων δικαιωμάτων για τα έτη 2018 έως 2020;

Σ κ ε π τ ι κ ό :

I

- 1 Η προσφεύγουσα εκμεταλλεύεται εγκατάσταση περιστροφικού κλιβάνου για την κατασκευή κλίνκερ τσιμέντου για την οποία ισχύει υποχρέωση εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής. Επιδιώκει την κατανομή περαιτέρω δωρεάν δικαιωμάτων εκπομπής για την τρίτη περίοδο εμπορίας στο χρονικό διάστημα από το 2013 έως το 2020.
- 2 Τον Ιανουάριο του 2012 η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση κατανομής δικαιωμάτων ενώπιον της γερμανικής υπηρεσίας εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής (DEHSt) κατά το άρθρο 9 του TEHG (Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen, νόμου περί εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου). Το έντυπο της αιτήσεως προβλέπει ως κρίσιμη περίοδο αναφοράς της εγκαταστάσεως την περίοδο αναφοράς 2005 έως 2008 ή 2009 έως 2010· η προσφεύγουσα επέλεξε ως περίοδο αναφοράς τα έτη 2009 έως 2010. Δήλωσε ως χρόνο πραγματικής λειτουργίας της εγκαταστάσεως τα ημερολογιακά έτη 2005 έως 2010. Η προσφεύγουσα ανέφερε περαιτέρω μία επέκταση της παραγωγικής ικανότητας την 1η Απριλίου 2007 και μία ακόμη

επέκταση της παραγωγικής ικανότητας την 2α Μαΐου 2008, οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες, είναι σημαντικές **[πρωτ. σελ. 4]**.

- 3 Με απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2014 η DEHSt κατένευσε δωρεάν δικαιώματα εκπομπής για τη λειτουργία της εγκατάστασής 3 810 723. Κατά της αποφάσεως αυτής η προσφεύγουσα υπέβαλε ανεπιτυχώς ένσταση και στη συνέχεια προσφυγή, από την οποία παραιτήθηκε εν μέρει λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 26ης Οκτωβρίου 2016 (C-506/14) ως προς τον διατομεακό διορθωτικό συντελεστή που κρίθηκε αντίθετος προς το δίκαιο της Ένωσης. Το Verwaltungsgericht (διοικητικό δικαστήριο) ανέστειλε εν μέρει τη διαδικασία και κατά τα λοιπά απέρριψε την προσφυγή ως παραδεκτή, πλην όμως αβάσιμη. Το άρθρο 8, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, της ZuV 2020 (Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020 [κανονιστικής πράξεως σχετικά με την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο εμπορίας 2013 έως 2020, στο εξής: ZuV 2020]) έχει κατά την κρίση του δικαστηρίου την έννοια ότι ο προσδιορισμός των κρίσιμων επιπέδων δραστηριότητας σε περιπτώσεις σημαντικών επεκτάσεων της παραγωγικής ικανότητας εξαρτάται από την επιλογή της περιόδου αναφοράς κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, της ZuV 2020. Το άρθρο 8, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, της ZuV 2020 παραπέμπει στις παραγράφους 2 έως 5, οι οποίες με τη σειρά τους παραπέμπουν αντίστοιχα στην επιλεγείσα σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, της ZuV 2020 περίοδο αναφοράς.
- 4 Κατά το Verwaltungsgericht, η παροχή δικαιώματος επιλογής στους φορείς εκμετάλλευσης κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, της ZuV 2020 είναι σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης. Η διατύπωση του άρθρου 9, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ «τα κράτη μέλη προσδιορίζουν» δεν έχει υποχρεωτικά την έννοια ότι είναι καθήκον του κράτους μέλους να καθορίσει τα ιστορικά επίπεδα δραστηριότητας βάσει της περιόδου αναφοράς που αποδίδει την υψηλότερη τιμή. Αυτή η φράση πρέπει να συσχετιστεί με το γεγονός ότι η απόφαση 2011/278/ΕΕ απευθύνεται σύμφωνα με το άρθρο 25 αυτής στα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν ως εκ τούτου τα ιστορικά επίπεδα δραστηριότητας μέσω της μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της απόφασης 2011/278/ΕΕ. Το πώς θα πραγματοποιηθεί αυτό δεν ρυθμίζεται στη διάταξη, επομένως μια μεταφορά στο εθνικό δίκαιο όπως αυτή που έλαβε χώρα στη Γερμανία με το άρθρο 8, παράγραφος 1, της ZuV 2020, κατά την οποία εναπόκειται στους φορείς εκμετάλλευσης να επιλέξουν την περίοδο βάσεως, καλύπτεται από το άρθρο 9, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ.
- 5 Κατά την κρίση του Verwaltungsgericht, υπέρ του επιτρεπού της χορηγήσεως δικαιώματος επιλογής στους φορείς εκμετάλλευσης συνηγορεί το έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που τιτλοφορείται Guidance Document no 2 (κατευθυντήριο έγγραφο αριθ. 2). Το έγγραφο αυτό προβλέπει τη δυνατότητα επιλογής των φορέων εκμετάλλευσης. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το έγγραφο Guidance Document no 2 έχει σημασία στο πλαίσιο της ερμηνείας της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ παρά την έλλειψη

δεσμευτικού νομικού χαρακτήρα. Περαιτέρω, το έντυπο υποδείγματος της [**πρωτ. σελ. 5**] της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προβλέπει δικαίωμα επιλογής του φορέα εκμετάλλευσης στο πλαίσιο της απαιτούμενης συλλογής δεδομένων για τον καθορισμό της προκαταρκτικής ποσότητας κατανομής.

- 6 Το Verwaltungsgericht έκρινε ακόμη ότι η DEHSt δεν ήταν υποχρεωμένη να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη της τα ευνοϊκότερα δεδομένα της περιόδου αναφοράς ή να καλέσει τον αιτούντα να προβεί σε αντίστοιχη διόρθωση.
- 7 Κατά της απόφασεως αυτής η προσφεύγουσα άσκησε αναίρεση. Ισχυρίστηκε ότι η ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 8, της ZuV 2020 αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 9, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ. Η διάταξη αυτή συνδέεται αποκλειστικά με το εάν η ικανότητα μιας κατεστημένης εγκαταστάσεως επεκτάθηκε σημαντικά μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2005 και της 30ής Ιουνίου 2011. Το άρθρο 9, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ δεν παρέχει κανένα στοιχείο ως προς το δικαίωμα επιλογής του φορέα εκμετάλλευσης. Αντιθέτως, η ευθύνη για τον προσδιορισμό των ιστορικών επιπέδων δραστηριότητας έχει ανατεθεί στα κράτη μέλη. Το συνολικό ρυθμιστικό έργο των ευρωπαϊκών κανόνων κατανομής εκκινεί από την παραδοχή ότι τα κράτη μέλη υπέχουν υποχρέωση ανάληψης δράσης αναφορικά με τον καθορισμό της προκαταρκτικής ποσότητας κατανομής. Η καθής ζήτησε το σύνολο των ετήσιων ποσοτήτων παραγωγής των ετών 2005 έως 2010 με το έντυπο αιτήσεώς της. Για τον λόγο αυτό έχει τη δυνατότητα να αποφασίσει να επιλέξει την περίοδο αναφοράς με τα υψηλότερα επίπεδα δραστηριότητας.

II

- 8 Η δίκη πρέπει να ανασταλεί. Πρέπει να ληφθεί προδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Δικαστήριο) ως προς τα διατυπωθέντα στο διατακτικό της παρούσας αποφάσεως ερωτήματα (άρθρο 267 ΣΛΕΕ).
- 9 Οι κρίσιμες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης βρίσκονται στο άρθρο 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32), που τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009 (ΕΕ L 140, σ. 63), στο άρθρο 9 και στην αιτιολογική σκέψη 16 της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, [**πρωτ. σελ. 6**] της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 130, σ. 1), στο άρθρο 4 της αποφάσεως 2013/448/ΕΕ της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11

παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 240, σ. 27), και στις αιτιολογικές σκέψεις 12 και 13 της απόφασης (ΕΕ) 2017/126 της Επιτροπής, της 24ης Ιανουαρίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/448/ΕΕ όσον αφορά τον καθορισμό ενιαίου διατομεακού διορθωτικού συντελεστή σύμφωνα με το άρθρο 10α της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L19, σ. 93).

- 10 Οι κρίσιμες διατάξεις του γερμανικού δικαίου βρίσκονται στην κανονιστική πράξη σχετικά με την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο εμπορίας 2013 έως 2020 (Zuteilungsverordnung 2020 - ZuV 2020) της 26ης Σεπτεμβρίου 2011 (BGBl. I, σ. 1921), όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 13ης Ιουλίου 2017 (BGBl. I, σ. 2354).

Το άρθρο 8 της ZuV 2020 ορίζει:

„Κρίσιμα επίπεδα δραστηριότητας

(1) Για τις κατεστημένες εγκαταστάσεις το κρίσιμο επίπεδο δραστηριότητας προσδιορίζεται κατ' επιλογή του αιτούντος κατά τρόπο ενιαίο για όλα τα στοιχεία κατανομής της εγκαταστάσεως είτε για την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2005 μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2008 είτε για την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2009 μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2010, βάσει των δεδομένων που έχουν συλλεγεί σύμφωνα με το άρθρο 5.

(2) Το κρίσιμο επίπεδο δραστηριότητας παραπέμπει για κάθε προϊόν της εγκαταστάσεως για το οποίο πρέπει να καθορισθεί ένα στοιχείο κατανομής κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο 1, στη διάμεση τιμή όλων των ετήσιων ποσοτήτων του προϊόντος αυτού κατά την επιλεγείσα σύμφωνα με την παράγραφο 1 περίοδο αναφοράς [παραλειπόμενα].

(3) [παραλειπόμενα] [πρωτ. σελ. 7] [παραλειπόμενα]

[...]

(6) Για τους σκοπούς του προσδιορισμού των διάμεσων τιμών σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 5 λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ημερολογιακά έτη κατά τα οποία η εγκατάσταση λειτούργησε μία τουλάχιστον μέρα. Κατά παρέκκλιση, λαμβάνονται υπόψη για τους σκοπούς του προσδιορισμού των διάμεσων τιμών και τα ημερολογιακά έτη κατά τα οποία η εγκατάσταση δεν λειτούργησε κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς ούτε για μία τουλάχιστον μέρα, εφόσον [παραλειπόμενα] [λεπτομέρειες του προσδιορισμού των διάμεσων τιμών]

1. [παραλειπόμενα]

2. [παραλειπόμενα]

3. [παραλειπόμενα]

(7) Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 2 έως 5, τα επίπεδα δραστηριότητας υπολογίζονται βάσει του γινομένου της αρχικής εγκατεστημένης παραγωγικής ικανότητας κάθε στοιχείου κατανομής επί τον σχετικό συντελεστή χρήσεως παραγωγικής ικανότητας που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 2 [προϋποθέσεις της εφαρμογής της παρεκκλίσεως αυτής] [παραλειπόμενα]

1. [παραλειπόμενα]

2. [παραλειπόμενα]

3. [παραλειπόμενα]

(8) Στις περιπτώσεις σημαντικών επεκτάσεων της παραγωγικής ικανότητας την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως τις 30 Ιουνίου 2011, τα κρίσιμα επίπεδα δραστηριότητας των στοιχείων κατανομής υπολογίζονται ως το άθροισμα των διάμεσων τιμών που προσδιορίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 5, χωρίς τη σημαντική μεταβολή παραγωγικής ικανότητας, και των επιπέδων δραστηριότητας της πρόσθετης παραγωγικής ικανότητας. Τα επίπεδα δραστηριότητας της πρόσθετης παραγωγικής ικανότητας είναι **[πρωτ. σελ. 8]** το γινόμενο της διαφοράς μεταξύ της αρχικής εγκατεστημένης παραγωγικής ικανότητας του στοιχείου κατανομής μετά την επέκταση της παραγωγικής ικανότητας και της αρχικής εγκατεστημένης παραγωγικής ικανότητας του στοιχείου κατανομής στο οποίο σημειώθηκε η αλλαγή μέχρι την έναρξη της αλλαγής λειτουργίας, πολλαπλασιαζόμενης με τη μέση χρήση παραγωγικής ικανότητας του οικείου στοιχείου κατανομής τη χρονική περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2005 μέχρι το τέλος του ημερολογιακού έτους πριν από την έναρξη της μεταβληθείσας λειτουργίας. Κατόπιν αιτήσεως του φορέα εκμετάλλευσης, οι περιπτώσεις σημαντικών επεκτάσεων της παραγωγικής ικανότητας το έτος 2005 εκλαμβάνονται ως μη σημαντικές επεκτάσεις της παραγωγικής ικανότητας· κατά τα λοιπά στις περιπτώσεις αυτές για τον προσδιορισμό της μέσης χρήσεως παραγωγικής ικανότητας του οικείου στοιχείου κατανομής κρίσιμη είναι η μέση μηνιαία χρήση παραγωγικής ικανότητας το έτος 2005 έως τον ημερολογιακό μήνα πριν την έναρξη της αλλαγής λειτουργίας. Στις περιπτώσεις περισσότερων επεκτάσεων της παραγωγικής ικανότητας κρίσιμη είναι η μέση χρήση παραγωγικής ικανότητας του οικείου στοιχείου κατανομής πριν την έναρξη της λειτουργίας της πρώτης αλλαγής.

(9) [αφορά μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας] [παραλειπόμενα]»

III

- 11 Σύμφωνα με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ πρέπει να ληφθεί προδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου κατόπιν αναστολής της αναιρετικής δίκης, διότι η απόφαση του δικάζοντος τμήματος επί της αναιρέσεως της προσφεύγουσας εξαρτάται από την

απάντηση των ερωτημάτων που έχουν υποβληθεί στο Δικαστήριο αναφορικά με την ερμηνεία της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής [πρωτ. σελ. 9] της 27ης Απριλίου 2011 και της αποφάσεως (ΕΕ) 2017/126 της Επιτροπής της 24ης Ιανουαρίου 2017.

- 12 Τα προδικαστικά ερωτήματα χρήζουν απαντήσεως από το Δικαστήριο, δεδομένου ότι δεν έχουν αποσαφηνιστεί μέσω της νομολογίας του ούτε η απάντηση σε αυτά είναι προφανής. Επί των επιμέρους προδικαστικών ερωτημάτων επισημαίνονται τα ακόλουθα:

- 13 Επί του πρώτου ερωτήματος:

Από την απάντηση στο πρώτο ερώτημα εξαρτάται το αν η σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας δεν θα ληφθεί υπόψη στην υπό κρίση διαδικασία, διότι δεν επήλθε εντός της περιόδου αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2009 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010. Αν το Δικαστήριο απαντήσει στο προδικαστικό αυτό ερώτημα καταφατικά, η αναίρεση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί. Σε διαφορετική περίπτωση πρέπει να αναιρεθεί η απόφαση του Verwaltungsgericht και να αναπεμφθεί η υπόθεση στο σε αυτό για περαιτέρω κρίση επί της ουσίας.

- 14 Νομικό έρεισμα του δικαίου της Ένωσης για την απόφαση 2011/278/ΕΕ, της οποίας το άρθρο 9 περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τα ιστορικά επίπεδα δραστηριότητας για κατεστημένες εγκαταστάσεις, αποτελεί η οδηγία 2003/87/ΕΚ. Κατά το άρθρο 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ η Επιτροπή πρέπει να υιοθετήσει πλήρως εναρμονισμένα μέτρα εφαρμογής που θα ισχύουν σε ολόκληρη την Κοινότητα για την κατανομή των δικαιωμάτων. Βάσει αυτού η Επιτροπή καθόρισε εναρμονισμένους κανόνες σε επίπεδο Ένωσης για την ως άνω δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής με την απόφαση 2011/278 σε συμφωνία με το άρθρο 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87. Οι εναρμονισμένοι αυτοί κανόνες συγκεκριμενοποιούν τη σημαντική απαίτηση να περιορίζονται στο ελάχιστο οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (πρβλ. ΔΕΕ, αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2016 – C-540/14 P [ECLI:EU:C:2016:469], DK Recycling und Roheisen/Kommission – σκέψη 53 και της 22ας Φεβρουαρίου 2018– C-572/16 [ECLI:EU:C:2018:100], INEOS Köln GmbH – σκέψεις 29 επ.). Το δικάζον τμήμα κρίνει επομένως ότι με την οδηγία 2011/278/ΕΕ εναρμονίζονται σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση οι κανόνες κατανομής, οι οποίοι καθορίζονταν μέχρι τότε από τα κράτη μέλη σε ένα εθνικό σχέδιο κατανομής (ως προς τους μη εξαντλητικά αναφερόμενους εναρμονισμένους τομείς της διαδικασίας για τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής πρβλ. ΔΕΕ, απόφαση της 22ας Φεβρουαρίου 2018– C-572/16, σκέψη 40). [πρωτ. σελ. 10]

- 15 Το άρθρο 9, παράγραφος 9, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ ρυθμίζει τη σημαντική επέκταση ή μείωση παραγωγικής ικανότητας μιας κατεστημένης εγκαταστάσεως την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως τις 30 Ιουνίου 2011. Η διάταξη αυτή σχετίζεται σύμφωνα με το γράμμα της μόνο με το εάν η παραγωγική ικανότητα μιας κατεστημένης εγκαταστάσεως επεκτάθηκε σημαντικά το χρονικό

αυτό διάστημα. Άλλωστε στις περιόδους αναφοράς παραπέμπει έμμεσα και το άρθρο 9, παράγραφος 9, πρώτο εδάφιο, δεύτερο ήμισυ της περιόδου, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ. Κατ' αυτό, το ιστορικό επίπεδο δραστηριότητας της κατεστημένης εγκαταστάσεως είναι «το άθροισμα των διάμεσων τιμών που προσδιορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1, χωρίς τη σημαντική μεταβολή παραγωγικής ικανότητας». Σύμφωνα με την παράγραφο 1, για τον καθορισμό των διάμεσων τιμών γίνεται διάκριση μεταξύ των περιόδων αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008 και από την 1η Ιανουαρίου 2009 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010.

- 16 Το ιστορικό επίπεδο δραστηριότητας της πρόσθετης παραγωγικής ικανότητας υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ από τη διαφορά μεταξύ της αρχικής εγκατεστημένης παραγωγικής ικανότητας και της εγκατεστημένης παραγωγικής ικανότητας μετά την επέκταση, πολλαπλασιαζόμενης με τη μέση ιστορική χρήση παραγωγικής ικανότητας της οικείας εγκατάστασης κατά τα έτη πριν από την έναρξη της μεταβληθείσας λειτουργίας. Το ιστορικό επίπεδο δραστηριότητας της κατεστημένης εγκαταστάσεως που έχει επεκταθεί προκύπτει από το άθροισμα του σύμφωνα με την παράγραφο 1 καθοριζόμενου ιστορικού επιπέδου δραστηριότητας και του σύμφωνα με την παράγραφο 2 καθοριζόμενου ιστορικού επιπέδου δραστηριότητας της πρόσθετης παραγωγικής ικανότητας.
- 17 Εάν αυτή είναι η έννοια της ως άνω διατάξεως, ότι δηλαδή λαμβάνονται υπόψη μόνο εκείνες οι επεκτάσεις παραγωγικής ικανότητας που επέρχονται μετά την έναρξη της σύμφωνα με την παράγραφο 1 κρίσιμης περιόδου αναφοράς, τότε μπορούν να μην λαμβάνονται υπόψη επεκτάσεις παραγωγικής ικανότητας στο πλαίσιο του άρθρου 9, παράγραφος 9, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ οι οποίες—όπως εν προκειμένω—έχουν λάβει χώρα κατά την περίοδο αναφοράς 2005 έως 2008, εάν για τον καθορισμό της διάμεσης τιμής είναι κρίσιμη η περίοδος αναφοράς 2009 έως 2010 (επ' αυτού τα ερωτήματα 2 και 3).
- 18 Κατά την κρίση του Bundesverwaltungsgericht θα μπορούσε το ερώτημα να απαντηθεί κατά τρόπο ώστε να λαμβάνονται υπόψη μόνο οι επεκτάσεις παραγωγικής ικανότητας που έχουν πραγματοποιηθεί κατά την κρίσιμη περίοδο αναφοράς («μετά την έναρξη»). Το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 9, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ συνηγορεί μάλλον αυτής της ερμηνείας, δεν είναι ωστόσο ξεκάθαρο. Παραπέμπει μεν στις **[πρωτ. σελ. 11]** περιόδους αναφοράς της παραγράφου 1, δεν τοποθετείται όμως ρητά επί του ζητήματος εάν η επέκταση πρέπει να επέρχεται κατά την κρίσιμη σύμφωνα με την παράγραφο 1 περίοδο αναφοράς.
- 19 Ούτε η αιτιολογική σκέψη 16, τρίτο εδάφιο, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ είναι σαφής. Αναγνωρίζει μεν τον σκοπό να λαμβάνεται υπόψη κάθε σημαντική επέκταση παραγωγικής ικανότητας εντός του χρονικού διαστήματος, δεν υποδεικνύει όμως τον τρόπο ενέργειας σε περίπτωση όπως η υπό κρίση.

- 20 Υπέρ της άποψης ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνο επεκτάσεις παραγωγικής ικανότητας κατά την κρίσιμη περίοδο αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 9, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ συνηγορεί το ότι η επέκταση της ποσότητας παραγωγής που χωρεί πριν την περίοδο αναφοράς περιλαμβάνεται ως μέρος της κατεστημένης συνολικής παραγωγικής ικανότητας στη διάμεση τιμή της μεταγενέστερης περιόδου αναφοράς και κατά τον τρόπο αυτό λαμβάνεται υπόψη κατά την κατανομή. Ένας επανυπολογισμός στο πλαίσιο του άρθρου 9, παράγραφος 9, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ θα οδηγούσε στο να ληφθεί διπλά υπόψη η επέκταση παραγωγικής ικανότητας. Το αντίστοιχο θα ισχυρε και στην περίπτωση της μείωσης παραγωγικής ικανότητας.
- 21 Κατά την ZuV 2020, στις περιπτώσεις σημαντικών επεκτάσεων παραγωγικής ικανότητας μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2005 και της 30ής Ιουνίου 2011 το άρθρο 8, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, της ZuV 2020 δεν ισχύει για τις σημαντικές μεταβολές της παραγωγικής ικανότητας πριν από την κατά την παράγραφο 1 επιλεγείσα περίοδο αναφοράς [παραλειπόμενα]. Το άρθρο 8, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, της ZuV 2020 παραπέμπει στις παραγράφους 2 έως 5, οι οποίες με τη σειρά τους λαμβάνουν υπόψη την κατά το άρθρο 8, παράγραφο 1, της ZuV 2020 επιλεγείσα περίοδο αναφοράς. Η καθοριζόμενη σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2 έως 5, της ZuV 2020 διάμεση τιμή εξαρτάται επομένως από το ποια περίοδος αναφοράς έχει επιλεγεί. Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, της ZuV 2020 το συνολικό επίπεδο δραστηριότητας είναι το άθροισμα των διάμεσων τιμών που προσδιορίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 5, χωρίς τη σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας, και των επιπέδων δραστηριότητας της πρόσθετης παραγωγικής ικανότητας. Η αναφορά της πρόσθετης παραγωγικής ικανότητας στο άρθρο 8, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, της ZuV 2020 γίνεται για να προσδιοριστεί η σχέση της πρόσθετης παραγωγικής ικανότητας προς την αρχική παραγωγική ικανότητα για την οποία επιλέχθηκε περίοδος αναφοράς κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, της ZuV 2020. Ως εκ τούτου, το άρθρο 8, παράγραφος 8, της ZuV 2020 εφαρμόζεται μόνον όταν έχει λάβει χώρα μια σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας μετά την έναρξη της κρίσιμης περιόδου αναφοράς. **[πρωτ. σελ. 12]**
- 22 Επί του δεύτερου ερωτήματος:
- Το ερώτημα αυτό είναι καθοριστικό για την έκβαση της διαφοράς, εφόσον θεωρηθεί ότι το να ληφθεί υπόψη η σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας είναι ανεξάρτητο από τον προσδιορισμό της περιόδου αναφοράς κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ. Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως θέτει το ερώτημα κατά πόσον πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας κατά τον υπολογισμό του συνολικού επιπέδου δραστηριότητας για μια σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας κατά την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008 ενόψει του προσδιορισμού του ιστορικού επιπέδου δραστηριότητας της περιόδου αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2009 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010. Στην υπό κρίση διαδικασία η σημαντική επέκταση της παραγωγικής δραστηριότητας έλαβε χώρα στις 2 Μαΐου 2008, επομένως κατά

την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008. Κρίσιμη περίοδος αναφοράς είναι ως εκ τούτου, κατά τους ισχυρισμούς της καθής και την κρίση του Verwaltungsgericht το διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2009 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010. Στην περίπτωση αυτή –όπως ήδη αναφέρθηκε στο πρώτο ερώτημα– αν δεν αφαιρεθεί από τον υπολογισμό η πρόσθετη παραγωγική ικανότητα, η επέκταση της παραγωγικής ικανότητας θα λαμβανόταν διπλά υπόψη. Εάν η σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας έχει επέλθει ήδη πριν από την έναρξη της περιόδου αναφοράς, οι διάμεσες τιμές θα περιελάμβαναν εξαρχής τις ποσότητες παραγωγής της επεκτάσεως της παραγωγικής ικανότητας.

23 Επί του τρίτου ερωτήματος:

α) Το ερώτημα 3 α) είναι καθοριστικό για την έκβαση της διαφοράς, εφόσον θεωρηθεί ότι το να ληφθεί υπόψη η σημαντική επέκταση της παραγωγικής ικανότητας εξαρτάται από τον προσδιορισμό της περιόδου αναφοράς από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ. Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, της ZUV 2020 το επίπεδο δραστηριότητας προσδιορίζεται κατ' επιλογή του αιτούντος κατά τρόπο ενιαίο για όλα τα στοιχεία κατανομής της εγκαταστάσεως είτε για την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2005 μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2008, είτε για την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2009 μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2010. Κατά τους ισχυρισμούς της καθής, η επιλογή είναι δεσμευτική για τον αιτούντα (επ' αυτού το τρίτο ερώτημα). **[πρωτ. σελ. 13]**

24 Αντίθετα, η απόφαση 2011/278/ΕΕ κάνει λόγο στο άρθρο 9, παράγραφος 1, για το ότι «τα κράτη μέλη» πρέπει να προσδιορίσουν τα ιστορικά επίπεδα δραστηριότητας κάθε εγκαταστάσεως βάσει της περιόδου αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008, ή εφόσον είναι υψηλότερα, για την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2009 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010. Η διατύπωση αυτή συνηγορεί υπέρ του ότι μόνον αρχές του κράτους μέλους είναι αρμόδιες για τον προσδιορισμό και δεν υπάρχει δικαίωμα επιλογής του αιτούντος. Υπάρχουν όμως και στοιχεία που συνηγορούν υπέρ άλλης ερμηνείας. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το παράρτημα IV, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ και για τους σκοπούς της συλλογής των δεδομένων βάσης που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, τα κράτη μέλη απαιτούν από τους φορείς εκμετάλλευσης να υποβάλουν δεδομένα για όλα τα ημερολογιακά έτη της περιόδου αναφοράς που επιλέγεται βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 1 (2005-2008 ή 2009-2010). Επομένως, θα μπορούσε η διατύπωση «τα κράτη μέλη προσδιορίζουν» που απαντά στο άρθρο 9, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ να έχει την έννοια ότι ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει μόνος του την περίοδο αναφοράς. Το δημοσιευμένο από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπόδειγμα εντύπου για τη συλλογή των δεδομένων βάσης κάνει ομοίως λόγο στη σελίδα 5, υπό το στοιχείο 2 (α), για την επιλογή της περιόδου αναφοράς από τον φορέα εκμετάλλευσης: „Please select the baseline period for your installation: You are allowed to choose either 2005-2008 as baseline period, or 2009-2010. The median value of the chosen years will be used for calculating historical activity level in order to calculate the allocation to the installation.“ («Παρακαλώ

επιλέξτε την περίοδο αναφοράς για την εγκατάστασή σας: Μπορείτε να διαλέξετε είτε τα έτη 2005-2008 ως περίοδο αναφοράς είτε τα έτη 2009-2010. Η διάμεση τιμή των επιλεγέντων ετών θα χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό του ιστορικού επιπέδου δραστηριότητας ώστε να υπολογιστεί η κατανομή για την εγκατάσταση»). Η διατύπωση αυτή μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί ένδειξη για τη βούληση της Επιτροπής αναφορικά με την επιλογή της κρίσιμης περιόδου αναφοράς από τον φορέα εκμετάλλευσης. Το έγγραφο που τιτλοφορείται „Guidance Document n°2 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post (2012)“ προβλέπει στο σημείο 6.1 και στο σημείο 6.4 τη δυνατότητα επιλογής („The chosen baseline period...“ und „... the operator needs to determine...“ [«η επιλεγείσα περίοδος αναφοράς...» και «...ο φορέας πρέπει να προσδιορίσει...»].), ενώ στο σημείο 6.1 καθίσταται σαφές ότι κατά κανόνα πρέπει να επιλεγεί εκείνη η περίοδος αναφοράς που οδηγεί στο υψηλότερο επίπεδο δραστηριότητας, πράγμα αντίθετο προς το δικαίωμα ελεύθερης επιλογής. Το ως άνω έγγραφο Guidance Document Nr. 2 δεν είναι νομικά δεσμευτικό και δεν αποτυπώνει την επίσημη άποψη της Επιτροπής (σελ. 3 υπό σημείο 1.1· πρβλ. επίσης ΔΕΕ, απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 – C-180/15 [ECLI:EU:C:2016:647], Borealis κ.λπ. – σκέψη 75 για το έγγραφο „Guidance Document n°6“ και σκέψη 105 για το έγγραφο „Guidance Document n°8“). [πρωτ. σελ. 14]

- 25 β) Το ερώτημα 3β) αφορά την περίπτωση εκείνη στην οποία ο φορέας εκμετάλλευσης έχει μεν το δικαίωμα να επιλέξει μεταξύ των περιόδων αναφοράς, λαμβάνει όμως μια δυσμενή οικονομικά για αυτόν απόφαση. Τίθεται τότε το ερώτημα αν το κράτος μέλος πρέπει να λάβει υπόψη του την περίοδο αναφοράς που οδηγεί στα υψηλότερα επίπεδα δραστηριότητας. Υπέρ της απόψεως αυτής συνηγορεί το ότι τόσο το άρθρο 9, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ όσο και η αιτιολογική σκέψη 16, δεύτερο εδάφιο, της ίδιας αποφάσεως επιδιώκουν να θεωρείται κρίσιμο το υψηλότερο ιστορικό επίπεδο δραστηριότητας. Αντίστοιχα προβλέπει και το σημείο 6.1 του εγγράφου Guidance Documents Nr. 2 (βλ. παραπάνω στο ερώτημα 3α). Αμφισβητείται το κατά πόσο από την απόφαση 2011/278/ΕΕ απορρέει υποχρέωση για τον έλεγχο της ευνοϊκότερης επιλογής, διότι το άρθρο 9, παράγραφος 1, της αποφάσεως λαμβάνει υπόψη ρητά «τα δεδομένα που έχουν συλλεχθεί σύμφωνα με το άρθρο 7». Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/278/ΕΕ, τα κράτη μέλη πρέπει όμως να συλλέξουν δεδομένα μόνο για μία από τις δύο περιόδους αναφοράς, παρά το ότι στο χρησιμοποιούμενο στη Γερμανία έντυπο αιτήσεως ζητούνται στοιχεία για αμφότερες τις περιόδους αναφοράς. Αν δεν υφίσταται κάποια υποχρέωση των κρατών μελών να συλλέξουν δεδομένα για αμφότερες τις περιόδους αναφοράς, αυτό κατά την κρίση του Bundesverwaltungsgericht σημαίνει ότι δεν υφίσταται υποχρέωση των αρχών του κράτους μέλους να ελέγξουν εάν ο φορέας έχει επιλέξει τη σωστή για εκείνον περίοδο αναφοράς, ακόμη και αν αυτά τα δεδομένα είναι πράγματι διαθέσιμα. Το να μην πραγματοποιηθεί πάντως ένας τέτοιος έλεγχος θα αντέβαινε σε ορισμένο βαθμό στον εκπεφρασμένο στο άρθρο 9, παράγραφος 1, και στην αιτιολογική σκέψη 16, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ σκοπό της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ να διασφαλίζεται μέσω της λήψεως υπόψη των υψηλότερων

ιστορικών επιπέδων δραστηριότητας ότι η περίοδος αναφοράς είναι όσο το δυνατόν πιο αντιπροσωπευτική των βιομηχανικών κύκλων.

26 Επί του τέταρτου ερωτήματος:

Το τέταρτο ερώτημα ασκεί επιρροή εάν η προσφυγή γίνει δεκτή.

27 Το Δικαστήριο έκρινε με την απόφαση της 28ης Απριλίου 2016 – C-191/14 [ECLI:EU:C:2016:311], Borealis Polyolefine GmbH κ.λπ. ότι το άρθρο 4 και το παράρτημα II της αποφάσεως 2013/448/ΕΕ της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 της [πρωτ. σελ. 15] οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, είναι ανίσχυρα. Τα διαχρονικά αποτελέσματα της κηρύξεως του άρθρου 4 και του παραρτήματος II της αποφάσεως 2013/448 ως ανισχύρων περιορίζονται κατά τρόπον ώστε, αφενός, η κήρυξη αυτή να παράγει αποτελέσματα μόνον μετά την πάροδο περιόδου δέκα μηνών από της ημερομηνίας δημοσίευσής της εν λόγω αποφάσεως, προκειμένου να παρασχεθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η δυνατότητα να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα και, αφετέρου, τα μέτρα που θα ληφθούν μέχρι τότε βάσει των διατάξεων που κηρύχθηκαν ανίσχυρες να μην μπορούν να αμφισβητηθούν. Κατόπιν αυτού η Επιτροπή τροποποίησε την απόφασή της 2013/448/ΕΕ αναφορικά με τον καθορισμό ενιαίου διατομεακού διορθωτικού συντελεστή με το άρθρο 1 της αποφάσεως (ΕΕ) 2017/126, της 24ης Ιανουαρίου 2017, με έναρξη ισχύος την 1η Μαρτίου 2017 (άρθρο 2) και επαναπροσδιόρισε τον διατομεακό διορθωτικό συντελεστή για τις δωρεάν κατανομές για τα έτη 2013 έως 2020 στο άρθρο 4 και στο παράρτημα II της οδηγίας 2013/448/ΕΕ. Οι διαχρονικοί περιορισμοί παρατίθενται από την Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 12 της αποφάσεως (ΕΕ) 2017/126 σε αντιστοιχία με την απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016. Με τα ως άνω συνδέεται και η αιτιολογική σκέψη 13: σύμφωνα με αυτήν, τα μέτρα των κρατών μελών σχετικά με τις κατανομές των δικαιωμάτων για την περίοδο 2013-2020, καθώς και κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση και προσθήκη σε αυτά που έχουν ληφθεί έως την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης, εξακολουθούν να ισχύουν. Περαιτέρω ο διατομεακός διορθωτικός συντελεστής που καθορίζεται στην απόφαση αυτή πρέπει να εφαρμόζεται σε αποφάσεις που εκδίδονται από την 1η Μαρτίου 2017 για τη δημιουργία ή την τροποποίηση εκχώρησης δικαιωμάτων, για τις οποίες χρειάζεται η εφαρμογή του διατομεακού διορθωτικού συντελεστή.

28 Κατά την κρίση του δικάζοντος τμήματος θα μπορούσε ως εκ τούτου στις κατανομές πριν από την 1η Μαρτίου 2017 να εφαρμόζεται ο διατομεακός διορθωτικός συντελεστής, όπως διατυπωνόταν αρχικά στο άρθρο 4 και στο παράρτημα II της αποφάσεως 2013/448/ΕΕ για τα έτη 2013 έως 2020. Μια αναδρομική αυστηροποίηση του διορθωτικού συντελεστή για τα έτη 2013 έως 2020 θα έπρεπε να αποκλείεται για λόγους προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, αν οι κατανομές έχουν γίνει πριν την 1η Μαρτίου 2017. Την άποψη αυτή υποστήριξε και η Επιτροπή στο έγγραφο που τιτλοφορείται „Note for

the Attention of Members of the Climate Change Cross Committee“ της 13ης Φεβρουαρίου 2017 (Ref. Ares(2017)770188 – 13/02/2017) για την εφαρμογή των αναθεωρημένων τιμών για τον διατομεακό διορθωτικό συντελεστή. Σύμφωνα με το ως άνω έγγραφο, οι μέχρι του σημείου αυτού ληφθείσες [πρωτ. σελ. 16] αποφάσεις κατανομής πρέπει να παραμείνουν αμετάβλητες και να εφαρμοστεί ο ισχύων διατομεακός διορθωτικός συντελεστής για όλες τις αποφάσεις που λαμβάνονται ως τις 28 Φεβρουαρίου 2017. Κατά τα λοιπά πρέπει να εφαρμόζονται τα ισχύοντα κριτήρια, μεταξύ άλλων, και σε ορισμένες περιπτώσεις επίσημων υποβολών ενός κράτους μέλους μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου 2017.

- 29 Πρέπει επίσης να διευκρινιστεί εάν ο διατομεακός διορθωτικός συντελεστής για τις χορηγήσεις πρόσθετων δικαιωμάτων εκπομπών μετά την 28η Φεβρουαρίου 2017 βάσει δικαστικής απόφασης θα εφαρμοστεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στην απόφαση 2017/126/ΕΕ στο σύνολο των χορηγήσεων πρόσθετων δικαιωμάτων για τα έτη 2013 έως 2020 ή μόνο για τις χορηγήσεις για τα έτη 2018 έως 2020.

[παραλειπόμενα]